



Vreme: 19.07.2026 05:00

Medij: aero.telegraf.rs

Link: <https://aero.telegraf.rs/info-servis/4362485-trip-report-putovanje-do-gruzije-preko-atine-sa-aegean->

Autori: Predrag Vučetić

Teme: Air Serbia

Naslov: Trip report: Putovanje do Gruzije preko Atine sa Aegean Airlinesom

11639

Gruzija mi je već neko vreme bila na vrhu liste želja. Kada mi se ukazala prilika, nisam mnogo razmišljao. Razlozi su bili jasni: želeo sam da vidim jedinstvenu mešavinu kulture, istorije i tradicije o kojoj se toliko priča. Do Tbilisija postoji nekoliko opcija za putovanje. Prva je direktan let Er Srbije, koji saobraća tri puta nedeljno. Međutim, meni kao ljubitelju avijacije ta opcija nije bila naročito primamljiva, a u trenutku kupovine karata bila je i znatno skuplja. Na kraju sam se odlučio za let kompanijom Aegean Airlines sa presedanjem u Atini. Kartu sam rezervisao tri i po meseca unapred i platio 170 evra. Aegean ima pogodnost da putnici mlađi od 25 godina ostvaruju 15% popusta, uz kupon za dodatnih 50% popusta na osnovnu cenu prve rezervacije. U trenutku kupovine važila je i posebna promotivna akcija, pa sam uspeo da pronađem zaista odličnu ponudu. Redovna cena karte na ovoj liniji obično se kreće između 250 i 280 evra. Izabrao sam tarifu EcoFlex, koja uključuje pravo na jedan komad predatog prtljaga do 23 kilograma. Pored toga, u kabinu je bilo dozvoljeno uneti ranac i ručni kofer do osam kilograma. Izbor sedišta u okviru ove tarife je besplatan, osim mesta pored izlaza za evakuaciju. Sedišta sam, naravno, odmah rezervisao do prozora zbog fotografisanja. Putovanje sam isplanirao za period od 28. aprila do 6. maja. Međutim, otprilike mesec dana pred polazak ušao sam u aplikaciju kompanije, što inače radim gotovo svakodnevno kako bih proverio da li se oslobodilo neko sedišta koje sam želeo, i primetio da više ne piše 28. april kao datum polaska, već 30. april. Pokušao sam da simuliram novu kupovinu karte za 28. april i tada sam shvatio da je let iz Beograda za Atinu u međuvremenu otkazan, bez ikakvog prethodnog obaveštenja. Odmah sam pozvao korisnički centar, gde su mi ponudili besplatnu promenu datuma putovanja. Kako je do planiranog leta ostalo više od 14 dana, kompanija nije bila u zakonskoj obavezi da me prebaci na let druge avio-kompanije. Ipak, ostaje pitanje šta bi se dogodilo da nisam gotovo svakodnevno proveravao aplikaciju. Da li bih uopšte bio na vreme obavešten o otkazivanju? Na kraju sam putovanje pomerio na period od 30. aprila do 8. maja, a po povratku sam preko portala Skycop podneo zahtev za naknadu zbog otkazanog leta. Samo otkazivanje mi nije predstavljalo veliki problem jer sam bio fleksibilan da prilagodim datume putovanja. Ono što me je, međutim, zaista iznenadilo bio je potpuni izostanak komunikacije sa putnikom. Let 28. aprila mi je savršeno odgovarao jer bih u Atinu sleteo oko podneva i imao gotovo 12 sati da obiđem grad. Umesto toga, šest sati sam proveo čekajući drugi let na aerodromu. Do Aerodroma Nikola Tesla stigao sam autobusom 860i, koji polazi sa Glavne autobuske stanice i nastavlja ka Bariču. Za razliku od ostalih linija koje saobraćaju do aerodroma (72, 600, 607 i A1), ovaj autobus ne staje direktno ispred terminala, već kod NIS-ove benzinske stanice. Ipak, odatle je do terminala potrebno svega nekoliko minuta hoda. Registracija za let otvorena je dva i po sata pre poletanja na šalterima 208, 209 i 210. Pošto sam na aerodrom stigao nešto ranije, bio sam prvi u redu, pa sam registraciju završio za svega nekoliko minuta. Nakon toga brzo sam prošao pasošku i bezbednosnu kontrolu i iskoristio vreme do ukrcavanja da fotografišem nekoliko aviona. Informacije o prvom letu: Ubrzo nakon toga iz Atine je, sa 23 minuta kašnjenja, sleteo avion koji će obaviti naš let, Airbus A320-200 kompanije Aegean Airlines. Avion je star 18 godina i isporučen je kompaniji u martu 2008. godine. U kabini se nalazi 174 sedišta u standardnoj konfiguraciji 3-3. Posebna sedišta za biznis klasu ne postoje, već se u prvim redovima blokira srednje sedišta, pa putnici u tim redovima imaju više prostora za noge. Moje sedišta bilo je 5A, upravo u tom delu kabine. Ukrcavanje je počelo sa 20 minuta kašnjenja preko izlaza A4. Posada je na ulazu u avion putnicima delila žele bombone, a prijatelj i ja smo odlučili da njima poklonimo čokolade. Pitali su nas da li smo i mi članovi posade, na šta sam kroz osmeh odgovorio da smo samo veliki ljubitelji avijacije i da želimo malo da im ulepšamo dan. Poleteli smo u 16:17 sa piste 30R, a jedan od mojih prijatelja spotera sa Jutjub kanala Gouto uspeo je da snimi naše poletanje. Nakon levog zaokreta preleteli smo iznad Obrenovca i Kraljeva, a neposredno pre dostizanja visine krstarenja posada je započela servis. Dobili smo sendvič, kafu, čaj ili sok, uz keks u karakterističnoj zelenoj kesici. Po prelasku iznad Skijatosa započeli smo snižavanje ka Atini. Preleteli smo direktno iznad grada i u 18:30 sleteli na pistu 03L. Avion je zatim taksirao do udaljene parking pozicije, pa smo do terminala prevezeni autobusom. Pre izlaska iz aviona, uz ljubaznu dozvolu kapetana, imao sam priliku da uđem i u pilotsku kabinu. Još pre putovanja dogovorio sam se sa jednim atinskim spoterom da fotografiše naše sletanje, pa sam kasnije dobio i fotografije aviona na prilazu aerodromu. Do terminala nas je dovezao autobus, i to do zone za dolaske putnika koji nisu iz šengenskog prostora (Non-Schengen). Nakon toga prošao sam pasošku kontrolu, na kojoj su mi samo pogledali dokumenta, a zatim i bezbednosnu kontrolu. Tu sam zaposlenima jedva objasnio da putujem u Gruziju, a ne u američku saveznu državu Džordžiju. Kada sam rekao "Georgia", kroz osmeh su mi odgovorili da je avion za Atlantu poleteo još pre dva dana. Posle toga sam iskoristio vreme da fotografišem nekoliko aviona, među njima i Airbus A320 kojim smo stigli iz Beograda, pošto je ista posada odmah nastavila let za Aleksandropolis. Kada je reč o delu terminala namenjenom putnicima van šengenskog prostora, za posmatranje i fotografisanje aviona postoje svega dva ili tri prozora sa dobrim pogledom. Ostatak terminala ima širok hodnik između prozora i spoljnog zida, što značajno otežava





Vreme: 19.07.2026 05:00

Medij: aero.telegraf.rs

Link: <https://aero.telegraf.rs/info-servis/4362485-trip-report-putovanje-do-gruzije-preko-atine-sa-aegean->

Autori: Predrag Vučetić

Teme: Air Serbia

Naslov: Trip report: Putovanje do Gruzije preko Atine sa Aegean Airlinesom

fotografisanje. Generalno, Aerodrom u Atini nije ostavio naročito dobar utisak na mene. Delovao mi je prilično skućeno, više kao velika autobuska stanica nego kao glavni međunarodni aerodrom. Takođe, nema mnogo mesta za sedenje, niti veliki izbor restorana i prodavnica sa hranom. Moguće je da je šengenski deo terminala bolje organizovan, ali sumnjam da su razlike velike, što me je prilično iznenadilo s obzirom na to da je reč o relativno novom aerodromu. Nakon toga uputio sam se u Goldair Lounge, koji se nalazi na drugom spratu, iznad izlaza za ukrcavanje. Reč je o biznis loži namenjenoj putnicima koji putuju izvan šengenskog prostora, pa je predstavljala idealno mesto da provedem deo dugog presedanja. Pošto sam imao gotovo šest sati do narednog leta, odlučio sam da vreme provedem u biznis loži. Zahvaljujući pogodnosti koju imam uz svoju debitnu karticu, ulazak me nije dodatno koštao. Inače, standardna cena ulaska iznosi 30 evra. Kada se uzme u obzir da bih samo za pristojan obrok na aerodromu verovatno potrošio oko 20 evra, a da su u loži hrana i piće uključeni u cenu, ovo mi se učinilo kao najbolja opcija. Maksimalno dozvoljeno zadržavanje u loži je tri sata. U trenutku kada sam ušao, loža je bila popunjena oko 60 odsto. Međutim, već posle sat vremena gotovo se ispraznila, nakon odlaska dva leta za Tel Aviv. Prostora za sedenje ima dovoljno, a fotelje su veoma udobne. Jedina manja zamerka je što se toaleti ne nalaze u samoj loži, već preko puta hodnika, pa je potrebno nakratko izaći. Ponuda hrane bila je sasvim solidna. Od toplih jela služili su grašak, pileće ćufte, pirinač i još nekoliko priloga. Na raspolaganju su bila i tri vrste sendviča, tortilje sa povrćem, grčka salata i još nekoliko hladnih jela. Piće je takođe bilo raznovrsno. Gazirani i negazirani sokovi, voda i pivo nalazili su se u frižideru, dok su iznad njega bili izloženi vino i nekoliko vrsta žestokih pića. Na drugoj strani lože bila su postavljena i tri aparata za kafu. Informacije o drugom letu: Ukrcavanje je bilo planirano za 23:25, pa sam u biznis ložu ušao oko 20:00, a izašao nešto posle 23 časa. Izlaz za let bio je A1, na samom kraju dela terminala namenjenog putnicima van šengenskog prostora. Ukrcavanje je počelo sa oko 20 minuta zakašnjenja, a i za ovu posadu prijatelj i ja smo pripremili čokolade. Smestio sam se na sedište 5F, a poleteli smo u 00:22 sa piste 21R. Neposredno pre dostizanja visine krstarenja posada je započela servis. Posluženi su pita, čokoladica i piće, uz izbor vode, sokova, kafe, čaja, piva i vina. Ruta nas je vodila južno od Istanbula, zatim iznad Ankare i Trabzona, nakon čega smo započeli snižavanje ka Aerodromu Tbilisi. Sleteli smo u 03:41 po lokalnom vremenu, koristeći pistu 13R, a zatim taksirali do parking pozicije uz terminal. Kao i na prethodnom letu, uz dozvolu kapetana nakratko sam obišao pilotsku kabinu. Do centra Tbilisija stigao sam taksijem a vožnja me je koštala svega nekoliko evra, pa je to ujedno i najjednostavniji način da se sa aerodroma stigne do grada. Gruzija je nadmašila sva moja očekivanja. Oduševili su me država, priroda i ljudi, pa mi je već posle nekoliko dana bilo jasno da je ovo destinacija na koju bih se rado vratio. Jutro nakon sletanja odmah sam krenuo vozom za Batumi, grad na obali Crnog mora, gde sam proveo dve noći. Jedno jutro posvetio sam spotovanju aviona i uspeo da fotografišem redak Tupoljev Tu-214 ruske kompanije Red Wings. U Tbilisi sam se vratio autobusom, a upravo me je ta vožnja prijatno iznenadila. Tokom putovanja, koje traje oko pet sati, organizovan je servis sa kafom, čajem, sokovima i kroasanima, što se retko viđa na autobuskim linijama. Što se samog Tbilisija tiče, grad me je potpuno oduševio. Arhitektura je izuzetno raznovrsna: od starih zgrada iz sovjetskog perioda do moderne novogradnje. Veliki broj crkava i drugih znamenitosti izgrađen je ili obnovljen nakon raspada Sovjetskog Saveza, što gradu daje poseban karakter. Oduševile su me i cene. Za kompletno putovanje potrošio sam oko 550 evra, uključujući avio-karte, osam noćenja u Tbilisiju, dva noćenja u Batumiju, sav prevoz i celodnevni izlet po Kavkazu. Ako planirate putovanje u Gruziju, taj izlet je nešto što zaista ne bi trebalo da propustite. Kada je reč o Aegean Airlinesu, utisci su mi uglavnom veoma pozitivni. Servis tokom leta, ljubaznost posade i celokupno iskustvo letenja bili su na visokom nivou. Jedina ozbiljnija zamerka odnosi se na komunikaciju povodom otkazanog leta iz Beograda. Da nisam gotovo svakodnevno proveravao aplikaciju, pitanje je kada bih saznao za promenu. Aerodrom u Atini nije ostavio naročito dobar utisak. Nedostatak mesta za sedenje i ograničena ponuda restorana i prodavnica čine da terminal deluje skućeno i pomalo podseća na autobusku stanicu. Upravo zbog toga mi je odlazak u biznis ložu značajno olakšao dugo presedanje. Pošto Er Srbija leti direktno za Tbilisi, to je svakako najpraktičnija opcija za većinu putnika. Međutim, pošto lično volim da putujem sa presedanjem, odlučio sam se za Aegean i nisam se pokajao. Po mom mišljenju, to je i dalje najbolji izbor za ovu rutu, dok su Pegasus Airlines i Turkish Airlines dobre alternative. Turkish nudi odličan proizvod, ali su karte u većini slučajeva primetno skuplje. Jedina stvar koju treba imati u vidu jeste da većina letova ka ovom delu sveta sleće ili poleće u veoma ranim jutarnjim satima, najčešće oko tri ili četiri ujutru. Zbog toga je i moj povratak bio prilično naporan, uz ranojutarnje sletanje i sedmočasovno čekanje na presedanju u Atini. Sve u svemu, Gruzija je destinacija koju bih bez razmišljanja ponovo posetio. Odlična hrana, gostoljubivi ljudi, prelepa priroda i pristupačne cene čine je jednim od najprijatnijih putovanja na kojima sam bio. Autor: Branislav Stojanović (EkipaAero)

